

De gelukkigste ouders en kinderen wonen in Nederland

Zijn Nederlandse ouders faalangstig, overbezorgd en ongelukkig met hun kroost? Welnee. En als ze het zijn, is daar geen reden voor.

Henk Hanssen

Hoofdredacteur ikvader.nl, schrijver van diverse vaderschapsboeken

Vroeger dienden kinderen een helder doel: ze fungeerden als een levende pensioenvoorziening voor hun ouders. We trachtten zoveel mogelijk kinderen te verwekken, investeerden er tijd, aandacht en voedsel in en hoopten dat de kinderen die overleefden later voldoende middelen wisten te genereren om ons te kunnen onderhouden.

In menig land is 'de oude dag overleven' nog altijd een belangrijk motief achter het ouderschap. Hoewel in Nederland de pensioenen in rap tempo afkalven, is de kans dat wij terugkeren naar dit uitgangspunt voorsnog gering. Kinderen mogen zich beperken tot die ene taak: het bezorgen van geluk aan hun ouders. Slagen zij daarin?

Als we een recent onderzoek van het tijdschrift JM/Ouders mogen geloven, luidt het antwoord ondubbelzinnig nee. Het blad, dat de mening van bijna 600 ouders met tenminste één schoolgaand kind in het primair of voortgezet onderwijs liet peilen, rapporteert dat bijna alle ouders (88 procent) het ouderschap als vermoeiend en stressvol ervaren. 'Ouders hebben regelmatig het gevoel het niet goed te doen. Een derde denkt zelfs ronduit tekort te schieten. De angst voor mislukking maakt ouders faalangstig en overbezorgd.' Kortom: volgens deze, de laatste weken veelvuldig aangehaalde, enquête is geluk voor ouders ver te zoeken.

Zou het echt zo bar zijn? Twee jaar geleden liet de website ikvader.nl een onderzoek uitvoeren onder een representatieve groep Nederlandse vaders met uit- en thuiswonende kinderen van nul tot tien jaar. Een van de vragen luidde: 'Ben je, alles overwe-

Gelukkige kinderen zijn de spiegel van gelukkige ouders.

FOTO ANP

Nederlandse kinderen zijn de gezondste van de hele wereld

gende, door het vaderschap een gelukkiger mens geworden?' 81 procent van de vaders antwoordde positief. Zelfde onderwerp, andere formulering van de vraag, positief antwoord. Ik maak me sterk dat moeders in grote getale negatief zouden hebben gereageerd.

Nederlandse ouders hebben ook geen enkele reden om aan faalangst te lijden: onze kinderen zijn de gelukkigste kinderen van de wereld. Keer op keer stijgt Nederlandse jeugd naar de top van het internationale geluksklassering. In 2007 prijkten Nederlandse kinderen bovenaan een

diepgravende studie van de Verenigde Naties en dit resultaat is inmiddels bevestigd door andere studies, zoals vorig jaar door een onderzoek van de universiteit van het Engelse York.

Waarom zijn Nederlandse kinderen zo gelukkig? Omdat Nederland hoog scoort op objectief meetbare punten als inkomen per hoofd van de bevolking, onderwijsniveau en gezondheid. Nederlandse kinderen zijn zelfs het gezondst van de wereld. Ook op subjectieve meetpunten, zoals het persoonlijk gevoel van welbevinden, scoren we hoog.

Nederlandse jongeren onderscheiden zich van leeftijdgenoten uit andere landen door hun besef dat de toekomst in hun eigen hand ligt. Ze kunnen kiezen uit een scala aan opleidingen die in de meeste gevallen kans geven op een baan. Op allerlei niveaus worden kinderen aangemoedigd te participeren, hun mening te geven en zelfstandig te kiezen.

Net als menig andere ouder, krab ik me regelmatig achter de oren als ik kijk naar de uitnodigende en soms wel erg overvloedige wereld die we voor onze kinderen scheppen. Scholen bieden in meerdere snelheden leertrajecten aan, remedial teachers geven bijles en, als het moet, rijden er kosteloos taxi's naar speciale onderwijsinstellingen.

Verjaardagsfeestjes worden minstens drie keer gevierd en Sinterklaas verschijnt straks weer op minstens zes gelegenheden om in levende lijve met cadeaus te strooien. Om maar een paar voorbeelden van moderne kinderweelde te noemen. Een al jaren in Nederland wonende vader van Iraanse origine vertelde me laatst dat hij zich bijna dagelijks in zijn arm moest knijpen om te geloven dat de Nederlandse kinderwereld geen sprookje is. 'Ik werd vroeger met mijn broertjes de tuin in geschopt. We maakten zelf een voetbal van een oude netkous met een paar propfen papier. Ook leuk, maar toch. Nederland gaf mij kansen en geeft mijn jonge kinderen nu alle kansen.'

'Gelukkige ouders voeden gelukkige kinderen op', zegt professor Ruut Veenhoven die aan de Erasmus Universiteit al jaren toonaangevend onderzoek naar geluksbeleving verricht. Zijn adagium is ook terug te vinden in de oude Chinese Tao-filosofie. In het boekje De Tao Te King voor Ouders van William Martin wordt gesteld dat gelukkige kinderen de spiegel zijn van gelukkige ouders.

De belangrijkste opvoedingstip die de Tao ouders meegeeft is: 'Jouw geluk is het beste voorbeeld dat je je kinderen kunt geven.' Het topperige JM-onderzoek ten spijt, op de een of andere manier weten we in Nederland die wijsheid toe te passen en zijn wij de gelukkigste ouders van de wereld.

Campagne voor 'Alzheimer' geeft onjuist beeld

Anja de Vries

geestelijk verzorger in verpleeghuis Smeetsland, Rotterdam

Ik heb de Alzheimerstichting altijd hoog gehad, maar wat een rare reclamecampagne hebben ze nu toch gemaakt. De campagne is niet alleen raar, ze geeft ook een onjuiste voorstelling van zaken. Ik werk al bijna twintig jaar in een verpleeghuis, waar mensen met dementie worden verzorgd en begeleid. Bovendien was mijn moeder jong dement. Ik denk dat ik enig recht van spreken heb.

Op 16 september stond er een paginagrote advertentie in de krant: 'U leest nu de krant'. Met daaronder: 'Mensen met Alzheimer vergeten de normaalste dingen.'

Dit klopt beslist niet. Iemand met dementie die nog lezen kan, weet heus wel dat hij de krant aan het lezen is. Dat diegene daarna vergeten is dat hij de krant gelezen heeft en opnieuw begint alsof hij het nog niet eerder heeft gedaan, dát gebeurt wel. Maar dat is iets anders dan de campagne laat zien.

Op 17 september zien we op een foto, dat de Alzheimerstichting allemaal grote gele Post-it's op de P.C. Hooftstraat heeft gehangen met opschriften als: 'Hier kunt u de deur mee openen' en 'Hier kunt u planten in zetten.' Maar ook dit klopt niet. Ik heb geen mensen met dementie meegemaakt die nog konden lezen en stickertjes plakken en tegelijkertijd niet wisten waar een deurknop voor diende. De stichting haalt weer verschillende fasen van dementie door elkaar.

Ik vind het goed, dat de Alzheimerstichting aandacht vraagt voor mensen met dementie. Het huidige zorgstelsel bedeeft deze mensen met een laag zorgzwaartepakket (ZZP) (weinig geld beschikbaar), omdat 'men toch niet kan revalideren' Met andere woorden: er is geen eer aan te behalen.

Hoe meer aandacht voor mensen met Alzheimer, des te beter. Maar dan wel op de juiste manier. Zonder bangmakerij en graag ook met de juiste informatie.

len

denktank

Fusiegolf

Jarenlang heb ik gewerkt op een kleine school. De lijnen waren kort, de lokalen gelijkvloers, docenten en leerlingen kenden elkaar. Twaalf jaar geleden werd de school tijdens de toen heersende fusiegolf met andere locaties samengevoegd tot één grote school van drie verdiepingen met zijvleugels. De lijnen zijn lang, leerlingen kennen alleen hun eigen docenten, docenten kennen alleen hun eigen leerlingen. De betrokkenheid bij de school werd minder. Het ministerie van onderwijs wil nu de fusies beperken: grote scholen hebben nadelen terwijl de financiële voordelen uitbleven. Hieraan moest ik denken toen ik las van de plannen die tijdens de formatie zijn ontvouwd inzake de politieke partijen in plaats van vijftientig. Goedkoper en efficiënter, is het doel. Het lijkt me ijdele hoop. Waarschijnlijk constateert over een jaar of tien commissie-zus-en-zo dat het beter ware geweest de politiekorpsen klein te houden. Ach ja, de geschiedenis. Ze herhaalt zich voortdurend.

Klaske Houweling, Heerenveen

Ook een denktank insturen? denktank@trouw.nl

Redactie Podium Trouw, Postbus 859, 1000 AW Amsterdam
Telefoon 020-5622751 E-mail: podium@trouw.nl

Podium is een vrijplaats voor discussie. Artikelen tellen maximaal 700 woorden, Brieven maximaal 150. Alle stukken zijn op persoonlijke titel. De redactie behoudt zich het recht voor bijdragen te weigeren, te redigeren of in te korten. Bijdragen worden ook via internet, databank of anderszins verspreid. Eventuele auteursrechten blijven berusten bij de schrijver. Inzendingen graag voorzien van naam, adres en telefoonnummer, ook de e-mails.